

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 192. Ad Iesum autem cum venissent & viderunt eum iam mortuum. v.
33.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

rum, Iudæorum obsequentes voluntati milites duorum latronum, qui cum Christo crucifixi fuerunt, ut morti citius traderent crura fregerunt, adhuc viventibus, non enim tot & tanta passi fuerunt quanta Iesus, & in hoc voluntatem suam assecuti sunt Iudæi, sed non in Christo, de quo aliter Deus ordinauerat, vii videbimus. Cur autem crurifragium istud rogauerint Iudæi, variaz causæ assignari possunt. Vna mihi inter alias complacet. Nempe experientia docet, teste Augustino, si vulnus in carne ipsa sit, non esse moriendi periculum; sed commoditatem curandi magnam facilemque. Verum si caro cum ipsis ossibus fauciata est, ac collisa, tum immedicabile vulnus est & dolor intolerabilis: ideo ut Iudæi, nulla alia de causa peterent Christo crura frangi quo non modo maximis cum doloribus in cruce moreretur sed in eadem rabiosus expiraret.

OIudæi, quænam oro est ista vestra hypocrisis, quod loco sanctificationis ad festum per lacrymas per orationes, per ieiunia vos fratrum vestrorum ossi fragium præparatis; petitis tolli deligno cadavera & antiqua peccata in vestro obstinato pectore retinetis. O quot discipulos, quot sectatores in hoc casu reliquerunt nobis Iudæi, qui ad simplices intrant, & coram eis talia agunt dicuntque qualia amici, solum illo fine quo inimicis suis ossa frangat & tranquillitatem illis vitæ famamque boni nominis suffarentur. Vere satanici sunt tales homines qui suis locis notique ossa frangunt cum omnimodis nituntur illis bonam existimationem, honoremque abscindere ac commaculare, & in alterius casu ac interitu suum decus prosperitatemque ponunt. Horror imprimis moneoque omnes famulos famulasque Dei, ut non secus atque pestilentiam, conuersationem cum eiusmodi hominibus fugiant, nisi proximi honorem sepeliant. Tam tum temporis immanes Iudæi erant quam modo sunt inuidi: quippe Iudæi non uisi ossa fregerunt latronibus, verum hi frangant proximo violantque honorem ac bonam famam. Etenim generosus animus ac pudicus multo acrius sentit si quisquam illi adimat honorem quam crura frangat.

§. 192. *Ad Iesum autem cum venissent & viderunt eum iam mortuum: v. 33.*

Quod isti cruri fragii executores, primum ad latera Domini crucifixos impetuerint, & non processerint ordine suspensionis, mihi multas ingērit cogitationes de malitia Iudæorum, quorum intentum videtur fuisse, ut si adhuc viueret diutius cæteris cruciaretur & terreretur viso alio- rum diro crurifragio.

O Malitiam supinam cordis humani quando semel illud occupare cepit, quomodo non propagatur reuera uti zizania, & uti venenum viperarum. Custodi nos obsecro Domine à consilio, à via, & à cathedra peccatorum.

§. 193. *Non frugerunt eius crura, v. 33.*

Circa hoc considerandum quidem est, quod hominum cogitationes nunquam praevalent contra cogitationes Dei, qui non voluit crura Christi Domini frangi, ut postea videbimus, hic tamen magis expendo, quare ratione ducti ministri publici, sunt licet, literarum mandati sibi positi, non obtemperarint, Centurionem possumus arbitrari in causa fuisse, quia ordinaverit, sciens Iesum esse mortuum, & ideo ratione mandati deficiente, etiam mandatum iudicavit cessare. Possumus suspicari pietam Matrem Domini ita rogauisse, ne mortuum contumelia otiosa afficerent, quomodocumque autem factum fuerit. Ex utroque habeo utilitatem non leuem, quia disco ex centurione legum interpretationem debere esse rationabilem, non secundum literam legum, sed spiritum legislatoris, cuius menti si obsequar, legem bene seruo et si litera mentireus, contrarianti non obsecundo. In altero casu si D. M. V. deprecatione factum sit, quod crura Domino non sunt consacta, pietatem in mortuos exhibendam disco, ne immerita mortuis opprobria finam irrogari, sed quantum poterero defendam, quia se amplius defendere non possunt.

O Deus da obsecro semper fidelibus tuis, ut leges & mandata non negligoso & occidente, sed viuificante spiritu intelligant, & impleant, ne summum ius summa sit iniuria. Deinde etiam pietatem istam concede omnibus, ut in mortuos velint esse clementes & misericordes.

§. 193. *sed vnus militum lancea latus eius aperint, v. 34.*

Vnus, nomine Longinus uti tradunt quidam scriptores, qui referunt eundem illuminatum postea Christianam fidem recepisse & inter SS. ad scriptum esse. Itaque aperiendo latus saluatoris, non tantum veniam inuenit sed & Episcopatus honorem & Martyrij Coronam postea promeruit Idem etiam esse creditur centurio ille, qui visis ostentis in morte Domini exclamauit. *Vere filius Dei erat iste.* dices mihi Christiane, si miles hic cognouit, quod Christus erat filius Dei, quomodo ergo ausus fuit tam horrendo vul-